

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Veroniky Kafkové „Egyptská revoluce 21. století a dlouho očekávaný pád autoritářského režimu Hosniho Mubaraka“

Autorka se v práci táže po příčinách pádu Mubarakova režimu v Egyptě. Byť občas poukáže i k 80. létům, či k Sadatově období, hlavní pozornost věnuje posledním dvěma desetiletím jeho vlády. 90. léta byla podle ní léty ekonomické liberalizace, která sice zlepšila situaci části střední vrstvy, avšak zároveň prohloubila sociální propast mezi střední vrstvou na straně jedné a vrstvami žijícími na hranici chudoby či pod ní na straně druhé. Zároveň charakterizuje toto desetiletí jako desetiletí utužující se politické represe. Pro první dekádu našeho století je pak podle ní typické prohlubování sociálních rozdílů. Za mezník tohoto desetiletí považuje autorka parlamentní volby roku 2005, při nichž se režim nejprve otevřel relativní pluralitě, aby se posléze pokusil zamezit příliš vysoké prohře manipulací jejich výsledků. Na konci tohoto desetiletí se také objevily občasné sociální nepokoje, které signalizovaly rostoucí nespokojenost. Ta byla ještě posílena od začátku zmanipulovanými volbami na podzim 2010, po nichž přišla tuniská revoluce, která přinesla naději na možnost změny.

Odpověď autorky na výzkumnou otázku má dvě části. Ke dvěma hlavním strukturálním příčinám řadí zhoršující se socio-ekonomickou situaci stále většího počtu Egyptů a neschopnost režimu politicky se liberalizovat. Za hlavní bezprostřední příčinu považuje protestní hnutí reagující na smrt Saeda Khaleda, které stálo na počátku egyptské revoluce mezi 25. lednem a 11. únorem 2011.

Práce uspokojivě dokládá tuto tezi o hlavních příčinách pádu Mubaraka. Trpí však řadou stylistických nedostatků, a občasnými nelogičnostmi. Například v předposledním odstavci 1.4. Shrnutí píše, že „se Mubarak od počátku své vlády snažil vytvořit zdání politické liberalizace. Této liberalizaci je ostatně věnována největší pozornost až od druhé poloviny 90. let.“ O jednu větu dále se však čtenář dočítá, že se „deliberalizace politické stránky lidského života vyznačovala pronásledováním opozice a extremistů ...“ Z následujícího schématu ovšem plyne, že v první citované větě má na mysli liberalizaci ekonomickou, nikoliv politickou.

Kvůli těmto a dalším, především stylistickým vadám práce ji navrhuji hodnotit jako velmi dobrou.

Prof. Pavel Barša